

8 paskaita. Euklido erdvė

8.1 Apibrėžimas. Vektorinė erdvė E virš \mathbf{R} vadinama Euklido erdvė, jeigu joje apibrėžta skaliarinė sandauga, t.y. tokia funkcija, kuri vektorių porai $\mathbf{u}, \mathbf{v} \in E$ priskiria realyjį skaičių (u, v) ir tenkina aksiomas:

- S1) $(\mathbf{u}, \mathbf{v}) = (\mathbf{v}, \mathbf{u})$ su visais $\mathbf{u}, \mathbf{v} \in E$;
- S2) $(\mathbf{u}_1 + \mathbf{u}_2, \mathbf{v}) = (\mathbf{u}_1, \mathbf{v}) + (\mathbf{u}_2, \mathbf{v})$ su visais $\mathbf{u}_1, \mathbf{u}_2, \mathbf{v} \in E$;
- S3) $(a\mathbf{u}, \mathbf{v}) = a(\mathbf{u}, \mathbf{v})$ su visais $\mathbf{u}, \mathbf{v} \in E$ ir $a \in \mathbf{R}$;
- S4) $(\mathbf{u}, \mathbf{u}) \geq 0$ su visais $\mathbf{u} \in E$ ir $(\mathbf{u}, \mathbf{u}) = 0 \Leftrightarrow \mathbf{u} = \mathbf{o}$.

8.2 Apibrėžimai. Neneigiamas skaičius $\|\mathbf{v}\| = \sqrt{(\mathbf{v}, \mathbf{v})}$ vadinamas vektorių \mathbf{v} ilgiu, o skaičius $d(\mathbf{u}, \mathbf{v}) = \|\mathbf{u} - \mathbf{v}\|$ vadinamas atstumu tarp vektorių \mathbf{u} ir \mathbf{v} .

8.3 Teiginys. Teisingos šios savybės:

- N1) $\|\mathbf{v}\| \geq 0$ ir $\|\mathbf{v}\| = 0 \Leftrightarrow \mathbf{v} = \mathbf{o}$.
- N2) $\|a\mathbf{v}\| = |a| \cdot \|\mathbf{v}\|$ su visais $\mathbf{v} \in E$ ir $a \in \mathbf{R}$.
- N3) $\|\mathbf{u} + \mathbf{v}\| \leq \|\mathbf{u}\| + \|\mathbf{v}\|$ su visais $\mathbf{u}, \mathbf{v} \in E$.
- A1) $d(\mathbf{u}, \mathbf{v}) \geq 0$ ir $d(\mathbf{u}, \mathbf{v}) = 0 \Leftrightarrow \mathbf{u} = \mathbf{v}$.
- A2) $d(\mathbf{u}, \mathbf{v}) = d(\mathbf{v}, \mathbf{u})$.
- A3) $d(\mathbf{u}, \mathbf{v}) \leq d(\mathbf{u}, \mathbf{w}) + d(\mathbf{w}, \mathbf{v})$ - trikampio nelygybė

Įrodymas. Savybės N1, N2,A1 ir A2 yra tiesioginės S1-S4 išvados. Savybės N3 ir A3 įrodymas remiasi Cauchy-Schwarz-Buniakovskio nelygybe, kuria įrodysime žemiau.

8.4 Teorema(Cauchy-Schwarz-Buniakovskio nelygybė). Euklido erdvėje E su visais $\mathbf{u}, \mathbf{v} \in E$ teisinga nelygybė

$$|(\mathbf{u}, \mathbf{v})| \leq \|\mathbf{u}\| \cdot \|\mathbf{v}\|.$$

Įrodymas. Nagrinėkime kvadratinę funkciją $f(t)$:

$$f(t) = (\mathbf{u} + t\mathbf{v}, \mathbf{u} + t\mathbf{v}) = (\mathbf{u}, \mathbf{u}) + 2t(\mathbf{u}, \mathbf{v}) + t^2(\mathbf{v}, \mathbf{v}).$$

Iš 10.1 apibrėžimo turime, kad $f(t) \geq 0$ su visomis t reikšmėmis, todėl

$$D = -4(\mathbf{v}, \mathbf{v}) \cdot (\mathbf{u}, \mathbf{u}) + 4(\mathbf{u}, \mathbf{v})^2 \leq 0 \Rightarrow (\mathbf{u}, \mathbf{v})^2 \leq (\mathbf{u}, \mathbf{u})(\mathbf{v}, \mathbf{v})$$

ir

$$|(\mathbf{u}, \mathbf{v})| \leq \|\mathbf{u}\| \cdot \|\mathbf{v}\|.$$

Pastebėsime, kad

$f(t) = 0 \Leftrightarrow (u + tv, u + tv) = 0 \Leftrightarrow u$ ir v yra tiesiskai priklausome sistema.

Irodyta.

8.5 Pavyzdys. Aritmetinėje erdvėje \mathbf{R}^n skaliarinė sandauga apibrėžiama lygybe:

$$((a_1, \dots, a_n), (b_1, \dots, b_n)) = a_1b_1 + \dots + a_nb_n.$$

Tada Cauchy-Schwarz-Buniakovskio nelygybė šioje erdvėje yra

$$|a_1b_1 + \dots + a_nb_n| \leq \sqrt{a_1^2 + \dots + a_n^2} \cdot \sqrt{b_1^2 + \dots + b_n^2}.$$

8.6 Apibrėžimas. Kampas tarp nenuliniių vektorių \mathbf{u} ir \mathbf{v} apibrėžiamas lygybe:

$$\cos(\widehat{\mathbf{u}, \mathbf{v}}) = \frac{(\mathbf{u}, \mathbf{v})}{\|\mathbf{u}\| \cdot \|\mathbf{v}\|}$$

8.7 Apibrėžimai. 1. Nenuliniai vektoriai \mathbf{u} ir \mathbf{v} vadinti ortogonaliais, jeigu $(\mathbf{u}, \mathbf{v}) = 0$.

2. Vektorius \mathbf{u} vadinas normuotu, jeigu $\|\mathbf{u}\| = 1$.

3. Euklido erdvės bazė $\mathbf{v}_1, \mathbf{v}_2, \dots, \mathbf{v}_n$ vadina ortogonalia, jeigu šie vektoriai yra poromis ortogonalūs, t.y. $(\mathbf{v}_i, \mathbf{v}_j) = 0$, kai $1 \leq i \neq j \leq n$, ir ortonormuota, jeigu vektoriai yra poromis ortogonalūs ir normuoti, t.y. $\|\mathbf{v}_i\| = 1$ su visais i .

8.8 Teiginys. Jeigu nenuliniių vektorių sistema $\mathbf{v}_1, \mathbf{v}_2, \dots, \mathbf{v}_m$ yra ortogonalė, tai ji yra tiesiskai nepriklausoma.

Irodymas. Tegu $\mathbf{v}_1, \dots, \mathbf{v}_m$ yra ortogonalūs vektorių sistema. Nagrinėkime lygybę

$$a_1\mathbf{v}_1 + \dots + a_m\mathbf{v}_m = \mathbf{0}.$$

Tada

$$\begin{aligned} (a_1 \mathbf{v}_1 + \cdots + a_m \mathbf{v}_m, \mathbf{v}_i) &= \\ a_1 (\mathbf{v}_1, \mathbf{v}_i) + \cdots + a_i (\mathbf{v}_i, \mathbf{v}_i) + \cdots + a_m (\mathbf{v}_m, \mathbf{v}_i) &= \\ a_i (\mathbf{v}_i, \mathbf{v}_i) &= 0 \end{aligned}$$

ir $a_i = 0$ su visais $i = 1, \dots, m$.

Įrodyta.

Tegu $\mathbf{v}_1, \dots, \mathbf{v}_m$ – ortogonalioji Euklido erdvės bazė, o

$$\mathbf{v} = \sum_{i=1}^n a_i \mathbf{v}_i$$

ir

$$\mathbf{u} = \sum_{j=1}^n b_j \mathbf{v}_j .$$

Turime

$$(\mathbf{u}, \mathbf{v}) = \left(\sum_{i=1}^n a_i \mathbf{v}_i, \sum_{j=1}^n b_j \mathbf{v}_j \right) = \sum_{i,j=1}^n a_i b_j (\mathbf{v}_i, \mathbf{v}_j) = \sum_{i=1}^n a_i b_i (\mathbf{v}_i, \mathbf{v}_i) .$$

Jeigu $\mathbf{v}_1, \dots, \mathbf{v}_m$ – ortonormuota Euklido erdvės bazė, tai

$$(\mathbf{u}, \mathbf{v}) = \sum_{i=1}^n a_i b_i .$$

Ar visada Euklido erdvėje egzistuoja ortogonaliai ir ortonormuota bazė? Iš klausimą teigiamai atsako

8.8 Teorema (J.P.Gram - E.Schmidto ortogonalizacijos procesas).
Euklido erdvės E kiekvienai tiesiškai nepriklausomai sistemai $\mathbf{u}_1, \mathbf{u}_2, \dots, \mathbf{u}_m$ egzistuoja vienareikšmiškai apibrėžta tokia vektorių sistema $\mathbf{v}_1, \dots, \mathbf{v}_m$, kad

- 1) vektoriai $\mathbf{v}_1, \dots, \mathbf{v}_m$ poromis ortogonalūs (t.y. sistema yra ortogonaliai);
- 2) $\mathbf{v}_i - \mathbf{u}_i \in [\mathbf{u}_1, \dots, \mathbf{u}_{i-1}]$ su visais $2 \leq i \leq m$.

Įrodymas. Indukcija pagal m . Kai $m = 1$, tai $v_1 = u_1$ ir teiginys įrodytas. Įrodysime indukcinį teiginį ($m - 1 \Rightarrow m$). Pagal indukcijos prielaidą, vektorių $\mathbf{u}_1, \dots, \mathbf{u}_{m-1}$ sistemai egzistuoja tokia ortogonalū vektorių $\mathbf{v}_1, \dots, \mathbf{v}_{m-1}$ sistema, kad $\mathbf{v}_i - \mathbf{u}_i \in [\mathbf{u}_1, \dots, \mathbf{u}_{i-1}]$ su visais $i, 2 \leq i \leq m-1$. Pastebėsime, kad $[\mathbf{u}_1, \dots, \mathbf{u}_{m-1}] = [\mathbf{v}_1, \dots, \mathbf{v}_{m-1}]$, nes su visais $j = 1, 2, \dots, m-1$ vektoriai $\mathbf{v}_j = \mathbf{u}_j + (\mathbf{v}_j - \mathbf{u}_j) \in [\mathbf{u}_1, \dots, \mathbf{u}_{m-1}]$ ir beto sistema $\mathbf{v}_1, \dots, \mathbf{v}_{m-1}$ yra tiesiškai nepriklausoma ir todėl sudaro $[\mathbf{u}_1, \dots, \mathbf{u}_{m-1}]$ bazę. Ieškomas vektorius v_m turi tenkinti šias savybes:

- 1) $(\mathbf{v}_m, \mathbf{v}_1) = \dots = (\mathbf{v}_m, \mathbf{v}_{m-1}) = 0$
- 2) $\mathbf{v}_m - \mathbf{u}_m \in [\mathbf{u}_1, \dots, \mathbf{u}_{m-1}] = [\mathbf{v}_1, \dots, \mathbf{v}_{m-1}]$.

Taigi, vektorius \mathbf{v}_m turėtų būti lygus $\mathbf{v}_m = \mathbf{u}_m + \lambda_1 \mathbf{v}_1 + \dots + \lambda_{m-1} \mathbf{v}_{m-1}$. Tada

$$\begin{aligned} 0 &= (\mathbf{v}_m, \mathbf{v}_1) = (\mathbf{u}_m + \lambda_1 \mathbf{v}_1 + \dots + \lambda_{m-1} \mathbf{v}_{m-1}, \mathbf{v}_1) = \\ &\quad (\mathbf{u}_m, \mathbf{v}_1) + \lambda_1 (\mathbf{v}_1, \mathbf{v}_1) \Rightarrow \lambda_1 = -\frac{(\mathbf{u}_m, \mathbf{v}_1)}{\|\mathbf{v}_1\|^2}, \\ 0 &= (\mathbf{v}_m, \mathbf{v}_{m-1}) = (\mathbf{u}_m + \lambda_1 \mathbf{v}_1 + \dots + \lambda_{m-1} \mathbf{v}_{m-1}, \mathbf{v}_{m-1}) = \\ &\quad (\mathbf{u}_m, \mathbf{v}_{m-1}) + \lambda_{m-1} (\mathbf{v}_{m-1}, \mathbf{v}_{m-1}) \Rightarrow \lambda_{m-1} = -\frac{(\mathbf{u}_m, \mathbf{v}_{m-1})}{\|\mathbf{v}_{m-1}\|^2}. \end{aligned}$$

Gavome

$$\mathbf{v}_m = \mathbf{u}_m - \frac{(\mathbf{u}_m, \mathbf{v}_1)}{\|\mathbf{v}_1\|^2} \cdot \mathbf{v}_1 - \dots - \frac{(\mathbf{u}_m, \mathbf{v}_{m-1})}{\|\mathbf{v}_{m-1}\|^2} \cdot \mathbf{v}_{m-1}.$$

Įrodyta.

8.9 Išvada. Iš Gramo-Schmidto ortogonalizacijos proceso turime, kad bet kurioje Euklido erdvėje egzistuoja ortogonalū bazę, o jeigu jos vektoriai dar ir normuoti, tai ir ortonormuota bazę.

8.10 Apibrėžimas. Jeigu U yra Euklido erdvės E poerdvis, tai aibė

$$U^\perp = \{\mathbf{v} \in E : (\mathbf{v}, \mathbf{u}) \text{ su visais } \mathbf{u} \in U\}$$

vadinama poerdvio U ortogonaliuoju papildiniu.

8.11 Teiginys. Svarbiausios **ortogonalaus papildinio savybės** yra šios:

1. U^\perp yra E poerdvis.
2. Jeigu $\mathbf{u}_1, \dots, \mathbf{u}_m$ yra U bazę, tai $U^\perp = \{\mathbf{v} \in E | (\mathbf{v}, \mathbf{u}_i) = 0, i = 1, \dots, m\}$.

3. $U \cap U^\perp = 0$.
4. $\dim U^\perp = \dim E - \dim U$.
5. $E = U \oplus U^\perp$.
6. $(U^\perp)^\perp = U$.

Taikymai.

1. Ortogonalusis papildinys ir tiesinių lygčių sistema.

Teiginys. Tegu V yra Euklido erdvės \mathbf{R}^n poerdvis, generuotas eilutėmis $\mathbf{v}_1 = (a_{11}, \dots, a_{1n}), \dots, \mathbf{v}_m = (a_{m1}, \dots, a_{mn})$, ir $\mathbf{v} = (x_1, \dots, x_n) \in \mathbf{R}^n$. Tada šios sąlygos yra ekvivalentiškos:

- 1) $\mathbf{v} \in V^\perp$.
- 2) $(\mathbf{v}, \mathbf{v}_i) = 0$ su visais $i = 1, \dots, m$.
- 3) (x_1, \dots, x_n) yra tiesinės lygčių sistemos

$$\begin{cases} a_{11}x_1 + \dots + a_{1n}x_n = 0 \\ \dots \\ a_{m1}x_1 + \dots + a_{mn}x_n = 0 \end{cases}$$

sprendinys, t.y. V^\perp yra šios sistemos sprendinių aibė.

2. Tiesinių lygčių sistemos mažiausių kvadratų sprendinys.

Tegu $A\mathbf{v} = \mathbf{b}$ yra tiesinių lygčių sistema, kurios matricoje A yra m eilučių ir n stulpelių, ir ji neturi sprendinių. Su kiekvienu $\mathbf{v} \in \mathbf{R}_n$ vektorius $\mathbf{b} - A\mathbf{v}$ vadinamas *nesuderamumo vektoriumi*. Sistemos **mažiausių kvadratų sprendiniu** vadiname tokį vektorių \mathbf{v}_0 , kad vektoriaus $\mathbf{b} - A\mathbf{v}_0$ ilgis yra mažiausias, t.y. $\|\mathbf{b} - A\mathbf{v}_0\| = \min_{\mathbf{v} \in \mathbf{R}_n} \|\mathbf{b} - A\mathbf{v}\|$. Parodysime, kaip rasti šį sprendinį.

Tegu $\mathbf{v} = (x_1, \dots, x_n)^T$ ir $A\mathbf{v} = x_1\mathbf{c}_1 + \dots + x_n\mathbf{c}_n$, čia $\mathbf{c}_1, \dots, \mathbf{c}_n$ yra matricos A stulpeliai. Aišku, kad vektorių aibė $V = \{A\mathbf{v} | \mathbf{v} \in \mathbf{R}_n\} \subseteq \mathbf{R}_m$ yra poerdvis lygus matricos A stulpelių $\mathbf{c}_1, \dots, \mathbf{c}_n$ tiesiniam apvalkalui $[\mathbf{c}_1, \dots, \mathbf{c}_n]$. Vektoriaus \mathbf{u} atstumu iki poerdvio V vadinamas $\min_{\mathbf{w} \in V} \|\mathbf{u} - \mathbf{w}\|$. Tegu $\mathbf{u} = \mathbf{x} + \mathbf{y}$, čia $\mathbf{x} \in V, \mathbf{y} \in V^\perp$. Tada $\|\mathbf{u} - \mathbf{w}\|^2 = (\mathbf{x} - \mathbf{w} + \mathbf{y}, \mathbf{x} - \mathbf{w} + \mathbf{y}) = (\mathbf{x} - \mathbf{w}, \mathbf{x} - \mathbf{w}) + (\mathbf{y}, \mathbf{y})$, nes $\mathbf{x} - \mathbf{w}$ ir \mathbf{y} yra ortogonalūs. Aišku, kad minimumas pasiekiamas, kai $\mathbf{x} = \mathbf{w}$ ir lygus $(\mathbf{y}, \mathbf{y}) = \|\mathbf{y}\|^2$. Gavome, kad vektoriaus \mathbf{u} atstumas iki poerdvio V yra lygus vektoriaus \mathbf{u} ortogonalios sudaromosios y ilgiui ir realizuojamas, kai \mathbf{w} yra vektoriaus \mathbf{u} ortogonalioji projekcija \mathbf{x} .

Taigi vektorius \mathbf{v} turi būti toks, kad $A\mathbf{v}$ būtų vektoriaus \mathbf{b} ortogonalioji projekcija poerdvyje $V = \{A\mathbf{v} | \mathbf{v} \in \mathbf{R}_n\}$. Vektoriui v surasti naudosime tokią procedūrą:

- 1) Raskime ortonormuotą matricos A stulpelių $\mathbf{c}_1, \dots, \mathbf{c}_n$ tiesinio apvalkalo $V = [\mathbf{c}_1, \dots, \mathbf{c}_n]$ bazę.
- 2) Raskime vektoriaus \mathbf{b} projekcija \mathbf{p} poerdvyje V .
- 3) Išreikškite vektorių \mathbf{p} stulpelių $\mathbf{c}_1, \dots, \mathbf{c}_n$ tiesine kombinacija: $\mathbf{p} = x_1\mathbf{c}_1 + \dots + x_n\mathbf{c}_n$. Tada $\mathbf{v} = (x_1, \dots, x_n)^T$ ir yra ieškomas vektorius.

Parodysime, kaip kitaip galima rasti mažiausių kvadratų sprendinį. Pastebėsime, kad \mathbf{v} yra mažiausių kvadratų sprendinys sistemai $A\mathbf{v} = \mathbf{b}$ tada ir tik tada, kada $A\mathbf{v} - \mathbf{b}$ ortogonalus $V = [\mathbf{c}_1, \dots, \mathbf{c}_n]$ – matricos A stulpelių tiesiniams apvalkai. Bet vektorius $\mathbf{z} \in \mathbf{R}^n$ yra ortogonalus V tada ir tik tada, kada jis yra sistemos $A^T\mathbf{z} = \mathbf{o}$ sprendinys, čia A^T – transponuota A matrica. Taigi, \mathbf{v} yra mažiausių kvadratų sprendinys sistemai $A\mathbf{v} = \mathbf{b}$ tada ir tik tada, kada \mathbf{v} yra sistemos $A^T(A\mathbf{v} - \mathbf{b}) = \mathbf{o}$ sprendinys, t.y.

$$A^T A \mathbf{v} = A^T \mathbf{b}.$$

Gavome, kad sistemos $A\mathbf{v} = \mathbf{b}$ mažiausių kvadratų sprendinys yra sistemos $A^T A \mathbf{v} = A^T \mathbf{b}$ sprendinys.

3. Gramo matrica.

8.12 Apibrėžimas. Tegu v_1, \dots, v_n yra Euklido erdvės E vektorių sistema. Matrica

$$G_{(v_1, \dots, v_n)} = \left(\begin{pmatrix} v_1 \\ v_2 \\ \dots \\ v_n \end{pmatrix}, (v_1, v_2, \dots, v_n) \right) = \begin{pmatrix} (v_1, v_1) & (v_1, v_2) & \dots & (v_1, v_n) \\ (v_2, v_1) & (v_2, v_2) & \dots & (v_2, v_n) \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ (v_n, v_1) & (v_n, v_2) & \dots & (v_n, v_n) \end{pmatrix}$$

vadinama sistemos v_1, \dots, v_n Gramo matrica.

8.13 Pastabos.1. Vektorių sistema v_1, \dots, v_n yra tiesiškai nepriklausoma tada ir tik tada, kada sistemos Gramo matrica $G_{(v_1, \dots, v_n)}$ neišsigimusi, t.y. $\det G_{(v_1, \dots, v_n)} \neq 0$.

2. Iš apibrėžimo turime, kad bazė v_1, \dots, v_n yra ortonormuota tada ir tik tada, kada bazės v_1, \dots, v_n Gramo matrica yra vienetinė.

Tegu v_1, \dots, v_n yra Euklido erdvės E bazė ir u, v – du E vektoriai:

$$u = (v_1, \dots, v_n) \begin{pmatrix} a_1 \\ \vdots \\ a_n \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} a_1 \\ \vdots \\ a_n \end{pmatrix}^T (v_1, \dots, v_n)^T \text{ ir } v = (v_1, \dots, v_n) \begin{pmatrix} b_1 \\ \vdots \\ b_n \end{pmatrix}.$$

Tada skaliarinė sandauga

$$\begin{aligned} (u, v) &= \left(\begin{pmatrix} a_1 \\ \vdots \\ a_n \end{pmatrix}^T (v_1, \dots, v_n)^T, (v_1, \dots, v_n) \begin{pmatrix} b_1 \\ \vdots \\ b_n \end{pmatrix} \right) = \\ &\quad \left((a_1, \dots, a_n) \begin{pmatrix} v_1 \\ \vdots \\ v_n \end{pmatrix}, (v_1, \dots, v_n) \begin{pmatrix} b_1 \\ \vdots \\ b_n \end{pmatrix} \right) = \\ (a_1, \dots, a_n) \left(\begin{pmatrix} v_1 \\ \vdots \\ v_n \end{pmatrix}, (v_1, \dots, v_n) \right) \begin{pmatrix} b_1 \\ \vdots \\ b_n \end{pmatrix} &= (a_1, \dots, a_n) G_{(v_1, \dots, v_n)} \begin{pmatrix} b_1 \\ \vdots \\ b_n \end{pmatrix}. \end{aligned}$$

Gramo matricos geometrinė prasmė.

8.14 Apibrėžimai

1. Tegu u_1, \dots, u_m yra Euklido erdvės E vektoriai. Aibė

$$P(u_1, \dots, u_m) = \{a_1 u_1 + \dots + a_m u_m \mid 0 \leq a_i \leq 1, i = 1, \dots, m\}$$

vadinama gretasieniu.

2. Gretasienio $P(u_1, \dots, u_m)$ tūris $V_m(u_1, \dots, u_m)$ yra apibrėžiamas induktyviai:

$$1) V_1(u_1) = \|u_1\|;$$

2) $V_m(u_1, \dots, u_m) = V_{m-1}(u_1, \dots, u_{m-1}) \cdot h$, čia h – aukštinė, kuri yra lygi $h = \|v\|$, o vektorius v apibrėžiamas lygybėmis: $(v, u_1) = \dots = (v, u_{m-1}) = 0$ ir $u_m - v \in [u_1, \dots, u_{m-1}]$.

Parodysime, kad aukštinė h apibrėsta korektiškai. Tegu v_1 vektorius, tenkintantis sąlygas: $(v_1, u_1) = \dots = (v_1, u_{m-1})$ ir $u_m - v_1 \in [u_1, \dots, u_{m-1}]$. Tada $v - v_1 = (u_m - v_1) + (u_m - v) \in [u_1, \dots, u_{m-1}]$, t.y.

$$\begin{aligned} v - v_1 &= a_1 u_1 + \dots + a_{m-1} u_{m-1}, \\ (v - v_1, u_1) &= \dots = (v - v_1, u_{m-1}) = 0 \end{aligned}$$

ir $(v - v_1, a_1 u_1 + \dots + a_{m-1} u_{m-1}) = 0 = (v - v_1, v - v_1) \Leftrightarrow v = v_1$.

8.15 Teorema. $(V_m(u_1, \dots, u_m))^2 = \det G_{(u_1, \dots, u_m)}$.

Irodymas. Indukcija pagal m .

Kai $m = 1$, tai $(V_1(u_1))^2 = \|u_1\|^2 = (u_1, u_1) = \det((u_1, u_1))$.

Irodysime indukcinių teiginij ($m - 1 \Rightarrow m$) .

Tegu v yra aukštinės vektorius. Tada

$$\begin{aligned} u_m &= a_1 u_1 + \dots + a_{m-1} u_{m-1} + v, \\ (v, u_1) &= \dots = (v, u_{m-1}) = 0. \end{aligned}$$

Tada

$$\det \begin{pmatrix} (u_1, u_1) & \dots & (u_1, u_{m-1}) & (u_1, a_1 u_1 + \dots + a_{m-1} u_{m-1} + v) \\ (u_2, u_1) & \dots & (u_2, u_{m-1}) & (u_2, a_1 u_1 + \dots + a_{m-1} u_{m-1} + v) \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ (u_m, u_1) & \dots & (u_m, u_{m-1}) & (u_m, a_1 u_1 + \dots + a_{m-1} u_{m-1} + v) \end{pmatrix} = \det G_{(u_1, \dots, u_m)}.$$

Atimkime iš paskutiniojo stulpelio pirmajį stulpelį padaugintą iš a_1 , antrajį stulpelį padaugintą iš $a_2, \dots, m-1$ -ąjį stulpelį padaugintą iš a_{m-1} . Turėsime

$$\begin{aligned} \det G_{(u_1, \dots, u_m)} &= \det \begin{pmatrix} (u_1, u_1) & \dots & (u_1, u_{m-1}) & (u_1, v) \\ (u_2, u_1) & \dots & (u_2, u_{m-1}) & (u_2, v) \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ (u_m, u_1) & \dots & (u_m, u_{m-1}) & (u_m, v) \end{pmatrix} = \\ &\det \begin{pmatrix} (u_1, u_1) & \dots & (u_1, u_{m-1}) & 0 \\ (u_2, u_1) & \dots & (u_2, u_{m-1}) & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ (u_m, u_1) & \dots & (u_m, u_{m-1}) & (u_m, v) \end{pmatrix} = \\ &\det G_{(u_1, \dots, u_{m-1})} \cdot (u_m, v) = \\ &(V_{m-1}(u_1, \dots, u_{m-1}))^2 \cdot (a_1(u_1, v) + \dots + a_{m-1}(u_{m-1}, v) + (v, v)) = \\ &(V_{m-1}(u_1, \dots, u_{m-1}))^2 \cdot (v, v) = (V_{m-1}(u_1, \dots, u_{m-1}))^2 \cdot h^2 = (V_m(u_1, \dots, u_m))^2. \end{aligned}$$

Irodyta.